

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi G. J. i R. J.

o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 23 marca 2007 r.

wydanym w sprawie z powództwa G. J. i R. J.

przeciwko Bankowi Polska Kasa Opieki Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

Oddział w Ł.

o pozbawienie tytułów wykonawczych wykonalności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2011 r.,

zażalenia powodów (skarżących)

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 25 marca 2011 r.,

oddala zażalenie i przyznaje adwokat S. B. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych), powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 25 marca 2011 r. odrzucił skargę R. J. i G. J. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 23 marca 2007 r. w sprawie z powództwa skarżących przeciwko Bankowi Polska Kasa Opieki S.A. w W. o pozbawienie tytułów wykonawczych. Sąd Apelacyjny uznał, że skarga powodów nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia (art. 410 § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na powyższe postanowienie R. J. i G. J. zarzucili naruszenie przepisów postępowania, to jest art. 410 § 1 w zw. z art. 403 § 2 k.p.c., przez błędne przyjęcie, że wniesiona przez nich skarga nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia oraz na zarzucie dokonania merytorycznej oceny istotności wskazanego w sprawie dowodu w postaci umów zawartych pomiędzy Bankiem Polska Kasa Opieki S.A. w W. a Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, podczas gdy w zakresie badania podstaw wznowienia mieści się jedynie ustalenie, czy skarżący wskazuje podstawę wznowienia i czy została ona przewidziana w Kodeksie postępowania cywilnego.

W konkluzji skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powodowie R. J. i G. J. w skardze o wznowienie postępowania wskazali na wykrycie środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których nie mogli skorzystać w poprzednim postępowaniu, tj. dwóch umów zawartych pomiędzy Bankiem Polska Kasa Opieki S.A. w W. a Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oznaczonych numerami [...] i [...]. Według skarżących, okoliczność ta – wbrew odmiennemu zapatrywaniu Sądu Apelacyjnego - uzasadnia wznowienie postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. Stanowisko skarżących nie zasługuje jednak na aprobatę.

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. wznowienia postępowania można żądać w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła

skorzystać w poprzednim postępowaniu. Możliwość wznowienia postępowania w oparciu o przytoczoną podstawę została uzależniona od łącznego zaistnienia trzech przesłanek, po pierwsze - wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych faktów, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane, po drugie - możliwości ich wpływu na wynik sprawy oraz po trzecie - niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu. Nowe okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, to takie fakty, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu prawomocnie zakończonym. "Wykrycie" natomiast, o którym mowa w art. 403 § 2 k.p.c., odnosi się do okoliczności i dowodów w poprzednim postępowaniu w ogóle nieujawnionych i wówczas nieujawnianych. Nie chodzi zatem o takie okoliczności, które strona mogła powołać w prawomocnie zakończonym postępowaniu, mając ku temu obiektywnie istniejącą możliwość. Niemożność natomiast skorzystania w poprzednim postępowaniu z określonego środka dowodowego, nie zachodzi, wówczas gdy istniała obiektywna możliwość powoływania ich w tym postępowaniu, a tylko na skutek opieszałości, zaniedbań, zapomnienia lub błędnej oceny potrzeby ich powołania strona tego nie uczyniła (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 marca 2007 r., II CZ 5/07, niepubl.; z dnia 14 lipca 2006 r., II CZ 43/06, niepubl.; z dnia 10 lipca 2009 r., II CZ 30/09, niepubl.).

Wprawdzie skarżący twierdzili, że wskazane przez nich umowy zawarte pomiędzy Bankiem Polska Kasa Opieki S.A. w W. a Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa nie były im wcześniej znane, jednakże nie kwestionowali stanowiska Banku, że poza umową z dnia 12 lipca 2005 r. inne umowy nie istnieją. Nie podjęli również - mimo obiektywnej możliwości - próby zweryfikowania oświadczenia pełnomocnika Banku na powyższą okoliczność, chociażby przez zwrócenie się do Agencji o stosowną informację. Trafnie więc Sąd Apelacyjny przyjął, że skoro skarżący mieli obiektywną możliwość skorzystania w toku postępowania z dowodów, które - w ich ocenie - są dowodami, z których wcześniej nie mogli skorzystać, to wskazana przez nich podstawa wznowienia postępowania, odpowiadająca podstawie przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c., w rzeczywistości nie występuje. Dochodząc do takiej konkluzji zasadnie też uznał, że skarga powodów podlega odrzuceniu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 26

września 2008 r., V CZ 55/08, niepubl., z dnia 4 września 2008 r., IV CZ 71/08, niepubl. oraz z dnia 6 listopada 2009 r., I CZ 57/09, niepubl.).

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.